

ביקורת על פעולות ההסברה במשרד-החוץ

ביקורת חמורה מוסחת בחוגי הממשלה נגד פעולות ההסברה של משרד-החוץ, שקיבל לשנת התקציב הנוכחית, לפי תביעה מיוחדת, כעשרה מיליון ל"י לפעולות הסברה, ואינו יודע כיצד להוציא את הכסף.

רק אחרי שקיבל את התקציב, הוציא משרד-החוץ מיכרזים כהם הוא מבקש הציג עזר, מגורמי הסברה פרטיים, לפעולות הסברה שונות בחו"ל. הדבר עורר התמרי מרות, ביחוד בחוגי האוצר, הטוענים שאין להקציב סכומים למטרות שאינן ברורות למשרד המבקש אותן.

בין השאר, מבקרים את הנושאים שבחר משרד-החוץ לפעולות ההסברה שלו. במיטב המסורת הירחמיאלית, החליטו מומחי ההסברה של משרד-החוץ, כי מה שדרוש להסביר לעולם בשעה זו הם, בין השאר, נושאים כמו: ההיסטוריה של עם ישראל בארצו, המיסגרות הבריתיות בישראל כמו הקיבוץ והמושב, וכן עיקרי הדת היהודית.

הברית, לא הגישה מאזן מבוקר מאז 1968. במהלך הדיון התברר כי איש זולת בן-נתן כמעט ואינו יודע על הנעשה במחלקת המיסים.

האם נותקו יחסי שמעון פרס וסגנו?

למרות הכחשתו של דובר שר-התחבורה, יחיאל לקט, כאילו היחסים בין שמעון פרס לסגנו גד יעקובי הורעו לאחרונה והקשר שלהם הוא עתה רשמי בלבד, עוברת שמועה עיקשת בחוגי משרד התחבורה הטוענת כי היחסים בין השניים אמנם הורעו.

בשיחה עם כתב העולם הזה, הכחיש יעקובי את הישמועה, ואמר: "רק היום אכלתי ארוחת צהריים עם השר. היחסים בינינו יוצאים מן הכלל. הכל ברוח עיתונאי". על השאלה האם היחסים בינו לבין פרס הם היום כמו בתקופה שנכנס לתפקידו, סירב יעקובי לענות.

ירון לונדון חוזר לישראל

כתב "שידורי ישראל" בפאריס, ירון לונדון, עומד לחזור לארץ, והוא ישתלב במחלקת החדשות של המלוויוזיה.

אחרי הריאיון הציג במחלקת החדשות, הוחלט להחזיר את לונדון, שהוכיח עצמו ככתב מעולה, לארץ.

שערורייה חדשה במפד"ל

יאש מחלקת המיסים של המפד"ל, רפאל בן-נתן, ששמו שורבב לפני כשנה בפרשת קניית דירה מיסתר, רית, יעמוד במרכז סערה חדשה במפד"ל, הנוגעת ישירות למחלקתו.

בישיבת ועדת המשק והכספים של המפד"ל, התברר כי מחלקת המיסים, המגלגלת מיליוני ל"י של מיסי

האשמות כלפי קהילת יהודי איסטנבול

בפרשת רצח אלרום

עתה, אחרי שרוצחי הקונסול הישראלי באיסטנבול, אפרים אלרום, נתפסו, ניתן לגלות עובדה שהיחסותה עד עתה, יתכן וניתן היה להציל את חייו של אלרום, לולא התנהגות מוזרה של אנשי הקהילה היהודית באיסטנבול.

מסתבר שהקריאה הטלפונית האלמונית, שעזרה בספר אחרי תום מועד האולטימטום שהעמידו החוטפים למי שילת תורכיה, בה ביקשו מנציגי הקונסוליה הישראלית לבוא, לקבל את המישלוח, מכיוון שהוא "חולה" — הופנתה לביתו של הרב הראשי באיסטנבול, האלמונים קבעו מיפגש ליד אחד מגשרי העיר, והזכירו את מזכירו של הרב, שקיבל את השיחה, לבל יודיע דבר למשטרה או לנציגי הממשלה.

למרות אזהרה זו, הודיעו אנשי הקהילה היהודית, אחרי התייעצות, על השהייה לי משטרה, לפני שהתקשרו עם הקונסוליה הישראלית. הם באו לפגישה מלווים בי אנשי משטרה ולא מצאו דבר. מאוחר יותר הסתבר שלחוטפים היה מידע על המתרחש בתוך המשטרה, והם גילו שאנשי הקהילה הזעיקו את השוטרים.

אנשי הקונסוליה הישראלית טוענים כי אילו קיבלו הם את הקריאה, לא היו מסכנים את חייו של אלרום והיו יוצאים לפגישה מבלי להודיע דבר למשטרה, כדרישת החוטפים.

אגב, בעקבות תפיסת הרוצחים יעמוד הי מישטר בתורכיה בפני דילמה: כיצד להודיע ציא להורג את האשה שבין ההיטפנים, שכן לא זכור מוקרה בו הועלתה אשה לגרדום בתורכיה. לדברי מפקדי הצבא בתורכיה יימצא פיתרון בצורה מקורית: האשה תועמד מול ביתת יורבים.

התחרות לקונגרס היהודי העולמי?

בחוגי הסוכנות מתגבש רעיון שמיטרתו העיקרית היא: לנטרל את הד"ר נחום גולדמן, השולט בקונגרס היהודי העולמי. הרעיון הוא להקים ליד הסוכנות גוף יהודי עולמי חדש, שיפקיד את מרבית פעולות הקונגרס לצורך זה כבר שמיקע פעולות הסוכנות מיליוני דילארים בעריכת "מיפקד" של יהודי העולם.

לרגל מלאת ארבע שנים לפרוץ מלחמת ששת הימים, כתבה זיוה יריב את הרשימה הבאה, שלא פורסמה

זיוה יריב:

איפה, איפה, איפה הימים הטובים?!

לאן הלכו ימי-הגבורה, בהם כל קצין היה גיבור הצנות-בכורה, וכל גנרל — סנדק-ברית-מילה, ואביר-כבוד בסטייקיות?!

הימים הטובים, בהם לחשנו לחתיכה סודות ביטחוניים מקסימים — "יש מצב-הכך, בובה, עולים על הגילעד! אל זספרי לאף אחד! גם לא לחבר שלך! בעוד שעה אחזור, פתחי לי את הדלת!"

הימים הטובים, בהם עשינו חיים משוגעים, ולחשנו לרעייה — מתי שרצינו — "אני לא חוזר הערב, קראו לי!" או "אל תחכי לי, יש לי דיון הלילה!"

הימים הטובים, בהם הופענו ב"ערבי-ראיונות, חמש פעמים בערב — ה"מח"טים, והאלופים, והשרים, והעסקנים, והמזכירים! והיה מה לתת לקהל! מתח ביטחוני! לילה עם מפקד מעוז בביקעה! השתתפתי בפשיטה על האי גרין!

הימים הטובים, בהם עשינו חיים משוגעים, ולחשנו לרעייה — מתי שרצינו — "אני לא חוזר הערב, קראו לי!" או "אל תחכי לי, יש לי דיון הלילה!"

הימים הטובים, בהם עשינו חיים משוגעים, ולחשנו לרעייה — מתי שרצינו — "אני לא חוזר הערב, קראו לי!" או "אל תחכי לי, יש לי דיון הלילה!"

אה, איפה, איפה הם הימים הגדולים של ששת הימים!!! והימים הבלתי-שכחים של הקרב על התעלה? והקרבי-על-הקרב על התעלה! ומלחמת-ההתשה! וההתשה של ההתשה!!

הפשטות! והמירדפים! והמכ"ם שהרמנו, וה"מינים" שהורדנו! וחצי-האי-גרין! כן, כן, איפה הם הימים הטובים שזפקנו את המצרים!?! ימים של אתגרים ביטחוניים! מתח ביטחוני! אחיאה!

הייתה אש! היה בשביל מה לחיות! היינו מאוחדים, והיה לנו ליכוד! וגר זאב עם פאנור, וגיס עם גיס בממשלה ירבוץ! אה, איפה הם הימים הנחרדים, בהם השיקול הביטחוני היה מעל לכל! בלי פאנתרים שחורים, בלי עבריינות נוער, בלי סמים, בלי שיכון לזוגות צעירים, בלי דיכוי, נחשלות, אפליה, קויעוני וכל הבלה-בלה המדומה הזה!!

או קיי, אולי גרו גם אז 20 בחדר, אבל לפחות עשרה היו במילואים, ומי העז להפיגין?! חיו גם אז 30 אחוז מתחת לקר העונני, אבל מישהו התלונן כשהיה בקר האש! כן, היו זמנים! כשירושלים היתה של זהב, ולא של מוסררות ופאנתרים! אה, היכן הימים הטובים, כשכולנו היינו מגויסים, והפגזים עפו, בלי שביתות רנטגן, חשמל, רופאים, "אל-על", ומהנדסים! הימים עטורי-התיפארת, כשהמלחמה השתוללה בתעלה, בהם יכולנו לקרוא לפועלי אשדוד וחיפה השובתים — סוכני האויב ואל-פתח!